

SVOBODA A ZBRANĚ.

Polk. Jaroslav Mile, v.v.

"Zebrano v rumour obang mahout bit Jimi paucity dole Janich uvázení k obraně své vlasti, k osobní obraně a k převratu tyranie."

Tato slova vyřkl John Adams. Zakládající otec Spojených států, právník, státník, politický teoretik a po George Washingtonu, druhým presidentem USA. Zakládající otcové při tvorbě ústavy si velmi dobře uvědomovali co znamená nejen skutečná svoboda, ale jak ji také ubránit. I před vlastní vládou, která by měla ambice změnit republiku v diktaturu. Proto je tak posvátný druhý článek ústavy USA, který zaručuje svobodu nejen zbraně vlastnit, ale také právo svůj majetek bránit.

V naší republice se také ozývá mnoho hlasů k úplnému zákazu osobních zbraní nejen v některých našich médiích, ale i na půdě parlamentu. Média a politikové se vždy nažhaví, když dojde k nějaké střelbě, ať už je to u nás, nebo jinde ve světě. (Hlavně když to je v USA). O tom že mnohem více pacientů zemře kvůli špatné diagnóze lékaře než za použití střelných zbraní, se jaksí pietně mlčí. **Kontrola zbraní totiž není o zbraních, ale o kontrole.** Statistické studie, jedna za druhou zcela jasně ukazují že zavedením kontroly má kriminalita podstatný, mnohdy více než dvojnásobný nárůst. Příkladem je třeba distrikt Washingtonu (District of Columbia) se zákazem zbraní a největší kriminalitou která převyšuje pět až desetinásobně takové státy jako je Aljaška, Wyoming, Colorado a další kde není žádná kontrola a naprosto volný nákup bez jakýchkoliv povolení. Podobně je tomu ve státním měřítku v Kanadě, Anglii a Austrálii. Nikdy žádná statistická studie nenašla příklad snížení kriminality při zákazu a kontrole zbraní. Když je odebrána možnost se bránit, tak se pomáhá kriminálníkům. Je to pro ně mnohem menší riziko s náklady na "zaměstnání" a otevření možnosti k mnohem větší účasti. Nakonec i tomu nejhoupějšimu člověku z řad policie, nebo parlamentu je jasné, že kriminálník potřebuje svou zbraň ke svému řemeslu a nikdy ji neodevzdá. O co se tedy vlastně jedná? Skupina kriminálníků je u vlastníků zbraní mizerná menšina, která vládu nijak neohrožuje. Nakonec cílem těch, co se živí vylupováním a krádežemi, nikdy žádná vláda nikde na světě nebyla. Jestliže ale odejmete jednotlivci jeho schopnost a **právo** se bránit proti nepřítelům a kriminálníkům, tak mu také **odeberete jeho schopnost a právo odporovat vládnoucí garnituře.** Švýcarsko, zem která patří k jedné z nejmenších kriminalit na světě, má každá rodina s mužským členem, dokonce i automatické zbraně doma. Ty si bere sebou každý domů po vojenské službě. Byl jsem svědkem, když mi jeden švýcar hrdě ukazoval ve skříni zbraň svého dědečka, táty a svou. Modernizace se přehlédnout nedala.

K uskutečnění komunistického puče v roce 1948 bylo pro stranu naprosto důležité ihned po ukončení války ilegálně zakládat a vyzbrojit milice, SNB (Sbor národní bezpečnosti byl založen ilegálně, bez svolení parlamentu) a dostat pod kontrolu neozbrojené obyvatelstvo. Komunistická strana, která ovládala Ministerstvo vnitra, byla zbraněmi zásobena Sovětským svazem, který je pašoval v dodávkách obilí (pro zajímavost které do SSSR dodávala Kanada) poválečného sucha a neúrody. Připomeňme si poněkud dějiny.

Turecko zavedlo kontrolu zbraní roku 1911. Od roku 1915 do roku 1917 , jeden a půl milionu Arměňanů bylo pochyťáno a pobito. Neměli se čím bránit.

Roku 1929 Sovětský svaz zavedl kontrolu zbraní. Od roku 1923 do roku 1953 bylo povražděno na 20 milionů občanů, kteří nesouhlasili s bolševickým režimem. Konečný počet roku 1987 byl vyčíslen na 61,911.000 obyvatel, kteří se neměli čím bránit. Jak nám to vysvětlil Stalin:" Zabít jednoho člověka je vražda. Pozabíjet milion, je statistika."

Čína zavedla kontrolu zbraní roku 1935. Jen od roku 1948 do roku 1952 bylo popraveno 10,076.000 politických disidentů Kuomintangem. Do roku 1987 to bylo dalších 35,236.000 , pro změnu komunistickým režimem. Ano, lidé se neměli čím bránit.

Německo zavedlo kontrolu zbraní 1938, v té době už měli perfektně vyzbrojené své bezpečnostní služby SD. Od roku 1939, do roku 1945 to stálo život 13 milionů lidí, hlavně židů, slovanů, cikánů - nepočítaje vojáky na obou frontách. Ještě žijí pamětníci toho dne, kdy Hitlerova armáda zabrala Československo a jedna z prvních vyhlášek na všech plakátovacích místech a výzvy v rozhlase, bylo odevzdání zbraní (včetně loveckých) do 24 hodin pod trestem smrti. Gestapo, tedy německá státní tajná policie si pouze seznamy vlastníků zbraní vyzvedla na československé policii. Názorný příklad, k čemu se tedy seznamy hodí. Je naprosto jasné, že Adolf Hitler považoval kontrolu zbraní za kritický element jeho Nacionálně socialistické strany. Po zabrání části Sovětského svazu napsal v Tischegesprache Im Fuehrerhauptquartier 1941-1942: "Der größte Unsinn, den man in den besetzten Ostgebieten machen könnte, sei der, den unterworfenen Völkern Waffen zu geben. Die Geschichte lehre, daß alle Herrenvölker untergegangen seien, nachdem sie den von ihnen unterworfenen Völkern Waffen bewilligt hatten.

"Ta nejhoupější chyba, které bychom se dopustili , kdyby jsme ponechali východním obyvatelům na dobytém území zbraně. Historie nás poučuje, že všichni dobyvatelé, kteří povolili na dobytém území obyvatelům zbraně si připravili vlastní pád."

Jedním z důvodů zamítnutí gen. štábu Japonska po útoku na Pearl Harbour k vylodění na půdě USA bylo i to, že obyvatelstvo bylo doma vyzbrojeno. Ymamoto: " V USA by po nás střílel každý strom".

Guatemala uzákonila kontrolu zbraní roku 1964. Od tohoto roku do roku 1981, 100.000 Mayských indiánů bylo pochytno a zlikvidováno bez možnosti se bránit.

Uganda zavedla kontrolu zbraní v roce 1970. Od roku 1971 do roku 1979 pod diktátorstvím generála Idi Amina Dada, 300.000 křesťanů a politických odpůrců bez možnosti obrany bylo vyhlazeno. Podle skupiny pro lidská práva je skutečné číslo půl milionu za 8 let vlády Idi Amina. Mrtvých bylo tolik, že nebyl čas je ani pohřbívat a házely se krokodýlům do Nilu. Podle očitých svědků, lidské ostatky často ucpávaly potrubí hydroelektrárny v Jinii.

Kambodža zavedla kontrolu zbraní roku 1956. Mezi roky 1975 a 1979 2,035.000 "vzdělaných" lidí, bez schopnosti se bránit bylo krvavě pozabíjeno. Pod pouze čtyřletou komunistickou diktaturou vlády Khmer Rouge diktátora Pol Pota bylo vyvražděno 31% obyvatelstva celé kambodžské populace.

Bezbranní lidé, kteří byli pochytni a zlikvidováni ve 20 století, díky zákazu a kontrole zbraní je zhruba kolem 156 milionů, číslo, které je veřejně známé z řádění stalinského Sovětského Svazu, nacistického Německa, komunistické Číny Mao- Tce- Tunga, Ugandy, Rwandy, Guatemaly, Kambodže, Arménie, Sudánu, Bosny a mnohých dalších zemí.

Nevyhnulo se tomu ani nové tisíciletí...

V dubnu 2000, ke konci jedenáctileté občanské války v Sierra Leone přesvědčilo OSN obyvatelstvo, k odevzdání osobních zbraní. Pět set dohlížitelů míru UNAMSIL organizace na východě země, teď bez možnosti obrany nejen obyvatelstva, ale i sebe bylo sebráno jako rukojmí při tahu rebelů na hlavní město Freetown. A zpět do Ugandy, extrémní brutalita a smrt pod dozorem vlády pokračuje v "násilném odzbrojení" civilních občanů, hlavně Karamojong menšiny.

K tomu můžeme přidat genocidu více než dvou milionů lidí od roku 2006 v Darfuru. Nikdo nezasahuje tuto genocidu zastavit. OSN neodhlasovala žádnou sankci, která by opravdu měla smysl proti veřejně rasistického Islámského režimu v Khartoumu, a dokonce to i odmítá nazvat genocidou. Na těžko získatelné povolení vlastnictví zbraně je zde majitel omezen na roční nákup patnácti nábojů. Nedodržení zákona o zbraních má za následek tvrdý postih, včetně poprav.

Vyvražďování národnostních skupin pokračuje dodnes **pod dohledem OSN** v Sudánu, Rwandě a dokonce i v některých částech bývalé Jugoslávie. Denně také jsme svědky toho co se děje v Sýrii. Kolik lidí přišlo o život díky Islámu a jejich "armádě" ISIS, při obraně a kolik brutálních poprav, znásilňování dětí a zabíjení jen protože nepřijali Islám, zatím nikdo nezpracoval a ty oběti hrůzy denně naskakují ve svých počtech.

Jestliže se s Tebou někdy začne někdo hádat ve prospěch kontroly zbraní, tak se jen zeptej: "Koho potřebuješ pochytnat a zlikvidovat?" Na celém světě levičácká a liberální media demonizují zbraně a jejich vlastníky, neuvěřitelnou a lživou propagandou. Pochlebují a podporují politiky, kteří hází vinu na kriminalitu pro lehkou dostupnost zbraní. Clintonová se snaží u OSN protlačit zákon celosvětového zákazu zbraní civilnímu obyvatelstvu. Zásahy OSN do vlastnictví zbraní stálo už miliony životů. Dnes i tato svoboda je i v USA ohrožena. V New Yorku roku 1967 podepsal starosta John V. Lindsay zákon o registraci pušek a zbraní s dlouhou hlavní. Po registraci byl seznam použit k jejich konfiskaci. Tedy stejně, jak to nařídilo hned den po okupaci nacistické Německo. Seznamy si Gestapo vyzvedlo na Československém registru zbraní.

Uvedený odhad 156 milionů lidí je pravděpodobně silně podhodnocen. Na př. Robert Cottrol v knize "Stížnosti Liberálních Demokratů" a politický vědec Hawajské university J. Rummel zabývající se democidou (masovými vraždami civilního obyvatelstva vlastními vládami) ve dvacátém století, odhadují až na 180 milionů. Beze sporu jsou tato úmrtí na prvním místě ve světě před každou jinou statistikou příčiny úmrtí. Jenže tahle se neuvádí. Je to více, než všechny války dvacátého století dohromady.

Dovětek k zamyšlení:

Uskutečnil by se komunistický puč v roce 1948, kdyby byli občané doma vyzbrojeni? Odehrávaly by se dnešní případy "nepřízřusobivého" obyvatelstva, kdyby byli lidé ozbrojeni a měli právo ze zákona zbraň ke své obraně použít? Je vůbec policie schopná Tě nějak ochránit? Ruku na srdce. **Je politik a prezident se svou ozbrojenou ochrankou důležitější, než je Tvoje rodina a Tvé děti?**